El que passa a Las Vegas NO es queda a Las Vegas

written by Garazi López de Aguileta | 8 de July de 2024

Hi ha professionals que oculten esta realitat deixant així als seus estudiants en mans del discurs coercitiu que els pressiona per a tindre relacions sexuals amb els qui els menyspreen, a dir que han sentit molt de plaer i a acabar creient-s'ho. També hi ha professionals i "experts" en educació emocional i educació sexual que, per ignorància o per a ocultar les seues pròpies contradiccions, espenten als seus estudiants a relacions amb els qui els menyspreen, dient-los una de les frases que més relacions tòxiques generen i més conseqüències tenen per a la salut durant tota la vida: **el que passa a Las Vegas es queda a Las Vegas**.

Les evidències demostren que, cada vegada més, **un *rottlo* menyspreador d'un sol minut té conseqüències per a tota la vida** per a una persona i per al seu entorn. Abans es donaven a vegades comentaris molt ultratjants sobre una adolescent que trenta o seixanta anys abans havia tingut un d'eixos *rotllos*, estenent-se amb freqüència eixe menyspreu a les seues filles i netes. Ara s'afig, a més, difusió per WhatsApp, Telegram, blogs i altres xarxes socials de gravacions, fotos, comentaris, relats, insults, és a dir, de tota mena d'assetjaments per a tota la vida que, amb la legislació actual, són quasi impossibles de provar (excepte excepcions) i de denunciar.

Més greu és encara quan s'interioritza eixe menyspreu en forma de desitjos esclaus que generalment la víctima interpreta com a instintius o biològics. El capital depredador ha aconseguit que la primera vegada que es fuma calga dir que ha agradat, encara que quasi mai és veritat, interioritzant així un desig esclau que quasi sempre genera dependència molt difícil de superar. Eixe mateix capital depredador ha aconseguit amb la marxa nocturna que la primera vegada que es té un *rotllo* menyspreador calga dir que ha agradat, encara que quasi mai és veritat, interioritzant així un desig esclau que quasi sempre genera dependència molt difícil de superar.

La línia d'investigació en **socialització preventiva**, la de més alt nivell i reconeixement científic internacional en este tema, **aporta actuacions que la persona pot fer –si vol– per a superar eixa dependència**, eixe desig esclau dels qui la menyspreen. Per tant, hi ha esperança que, com quasi sempre, arriba de la mà de la ciència i l'amistat.

[Imatge: foto d'Aleksandr Popov en Unsplash]